

ที่ สม ๐๐๐๓ / ๑๕๕

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคารบี ชั้น ๖-๗

ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กทม. ๑๐๒๑๐

๒๕ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ ๕๐๓/๒๕๕๒ จำนวน ๕ หน้า

ด้วยนายเฉลิม จิตตวิภาค และนางประทีน เวคะวากยานนท์ ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า รัฐบาลมีแนวคิดในการจัดระเบียบคนไร้บ้านในกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้กลุ่มคนไร้บ้านที่อาศัยอยู่บริเวณสนามหลวงและหัวลำโพง เกิดความหวาดกลัวว่าจะถูกจับกุมและส่งเข้าฝักอบรมในโรงเรียนวิวัฒนพลเมืองเพื่อเข้าฝักอบรมอาชีพ ทำให้กลุ่มคนดังกล่าวต้องเร่ร่อนไปตามที่ต่าง ๆ เพื่อหลบหนีการจับกุม ทั้งนี้ เมื่อ ๒ ปีที่ผ่านมาชาวบ้านได้ร้องเรียนต่อกรุงเทพมหานครเพื่อให้จัดที่อยู่อาศัยให้ ซึ่งกรุงเทพมหานครได้อนุมัติให้ใช้ที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทยบริเวณพื้นที่สถานีรถไฟบางกอกน้อย แต่กรุงเทพมหานครกลับไม่ได้ดำเนินการใด ๆ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าวข้างต้น ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้วเห็นว่า กรุงเทพมหานคร สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) และเครือข่ายสลัม ๔ ภาค ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหากลุ่มคนไร้บ้าน โดยการจัดหาสถานที่อยู่อาศัยให้ จัดทำโครงการที่อยู่อาศัย และโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะยาวต่อไปแล้ว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีมติให้ยุติเรื่องดังกล่าว และมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อรัฐบาลและภาคประชาสังคม ดังนี้

๑. การปรับเปลี่ยนวิธีคิดเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของคนไร้บ้าน คือ “การเข้าใจวิถีชีวิตคนไร้บ้าน” โดยพื้นฐานสำคัญคือ มองเห็นความเป็นมนุษย์ของคนไร้บ้าน การพิจารณาแนวทางการดำเนินกิจกรรมหรือนโยบายต่าง ๆ มีอาจสรุปเหมารวมทั้งหมดในแง่ลบ หรือมองเห็นปัญหาข้อเท็จจริงแต่โครงสร้าง อาทิ การตกงานหรือการทำงานทำ แต่ควรจำแนก แยกแยะ และยืดหยุ่น เพื่อให้เกิดการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของกลุ่มคนไร้บ้านอย่างแท้จริง

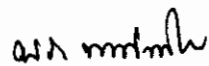
๒. การจัดให้มีที่พักพิงเร่งด่วน ในลักษณะบ้านทางผ่าน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการดึงคนไร้บ้านเข้าสู่กระบวนการสร้างความมั่นคงของการอยู่อาศัย โดยให้กลับมามีความหวังในชีวิตและความปรารถนาที่จะมีชีวิตที่ดี ทั้งนี้ ที่พักพิงดังกล่าวต้องอยู่ใกล้แหล่งงานในเมือง เพื่อให้คนไร้บ้านที่เลือกหาเลี้ยงชีพด้วยตัวเองสามารถอยู่ได้ด้วยการประกอบอาชีพของตนเอง เช่น การเก็บหาของเก่า การเร่ขายของตามชุมชน ฯลฯ ทั้งนี้ ที่พักดังกล่าวไม่ควรใหญ่โตเกินไป แต่เน้นให้กระจายทั่วถึงตามจุด

๓. การจัดให้มีห้องเช่ารายวันราคาถูก เพื่อเสริมมาตรการแก้ไขปัญหานี้ในข้อ ๒ เนื่องจากข้อจำกัดของคนไร้บ้านเองที่มีความรู้สึกไม่เป็นส่วนตัว หรือภาระด้านงบประมาณที่ภาครัฐต้องสนับสนุนกรณีที่คนไร้บ้านอยู่อาศัยในที่พักพิงเป็นเวลานาน และหากให้ออกจากที่พักพิงแล้วพวกเขายังไม่มีความพร้อมเรื่องค่าเช่าห้องตามสภาพสังคม ก็ต้องกลับไปเป็นคนไร้บ้านเช่นเดิม

๔. การพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม ในเรื่องการจัดสวัสดิการเพื่อรองรับคนไร้บ้าน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในทุกภาคส่วนที่รวมตัวคนไร้บ้าน ในกระบวนการคิด หรือแสดงความต้องการเกี่ยวกับอนาคตของพวกเขาเอง โดยให้มีหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา เพื่อออกแบบศูนย์ที่พักให้สอดคล้องกับความเป็นอยู่และทัศนวิสัยของเมือง เป็นต้น
ดังปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบด้วย จะขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ศาสตราจารย์อมรา พงศาพิชญ์)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๓๔๖๑, ๐ ๒๑๔๑ ๓๔๖๐

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๕๕๗๗

รายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

โดย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายงานผลการตรวจสอบที่ ๕๐๓ /๒๕๕๒

เรื่อง สิทธิที่อยู่อาศัย กรณีตัวแทนกลุ่มคนไร้บ้านและเครือข่ายสลัม ๔ ภาค ขอให้กรุงเทพมหานคร
ตรวจสอบการแก้ไขปัญหาคอนโดมิเนียมของรัฐ

ผู้ร้อง นายเฉลิม จิตตวิภาค และนางประทีน เวคะวากยานนท์

ผู้ถูกร้อง รัฐบาล

นายเฉลิม จิตตวิภาค และนางประทีน เวคะวากยานนท์ ได้ร้องเรียนด้วยตนเองต่อ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ คำร้องเลขที่ ๖๖๘/๒๕๕๒
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔
ดำเนินการตรวจสอบ ต่อมาคณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องที่
เกี่ยวข้องกับสิทธิที่อยู่อาศัย จึงได้โอนเรื่องให้คณะอนุกรรมการด้านสิทธิที่อยู่อาศัยดำเนินการตรวจสอบ
ตามระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิด
สิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๔๕

สาระสำคัญของคำร้องเรียน

ผู้ร้องร้องเรียนว่า ตามที่รัฐบาลมีแนวคิดในการจัดระเบียบคนไร้บ้านในกรุงเทพมหานคร
ส่งผลให้กลุ่มคนไร้บ้านที่อาศัยอยู่บริเวณสนามหลวงและหัวลำโพง เกิดความหวาดกลัวว่าจะถูกจับกุมและ
ส่งเข้าฝึกอบรมในโรงเรียนวิวิฒน์พลเมืองเพื่อเข้าฝึกอบรมอาชีพ โดยไม่จำแนกกลุ่มย่อยอย่างรอบคอบ
จึงทำให้กลุ่มคนดังกล่าวต้องเร่ร่อนไปตามที่ต่าง ๆ เพื่อหลบหนีการจับกุม ทั้งนี้ เมื่อ ๒ ปีที่ผ่านมาชาวบ้าน
ได้ร้องเรียนต่อกรุงเทพมหานครเพื่อให้จัดที่อยู่อาศัยให้ ซึ่งกรุงเทพมหานครได้อนุมัติให้ใช้ที่ดินของการ
รถไฟแห่งประเทศไทย บริเวณพื้นที่สถานีรถไฟบางกอกน้อย แต่กรุงเทพมหานครกลับมิได้ดำเนินการใด ๆ
นอกจากนี้ผู้ร้องได้ส่งหนังสือร้องเรียนไปยังสมาชิกรัฐสภา คณะกรรมการการพัฒนาสังคมและความ
มั่นคงของมนุษย์

ความต้องการของผู้ร้อง ขอให้มีการผลักดันมาตรการทางกฎหมายและนโยบายที่ครอบคลุม
ความต้องการ คือ

๑. ขอให้รัฐบาลจัดที่อยู่อาศัยให้แก่กลุ่มคนไร้บ้าน
๒. ขอให้รัฐบาลยุติการจับกุมกลุ่มคนไร้บ้าน
๓. ขอให้แก้ไขปัญหาระยะยาวในเรื่องที่อยู่อาศัยและการประกอบอาชีพแก่กลุ่มคนไร้บ้าน
๔. ขอให้จัดเวทีเพื่อให้กลุ่มคนไร้บ้านได้แสดงความคิดเห็น กำหนดชะตากรรม ตลอดจน
การพัฒนาตนเองของกลุ่มคนไร้บ้านแบบมีส่วนร่วม

/ การดำเนินการ...

การดำเนินการตรวจสอบ

คณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ และคณะอนุกรรมการด้านสิทธิที่อยู่อาศัยได้พิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเบื้องต้นจากผู้ร้องและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นควรดำเนินการตรวจสอบกรณีตัวแทนกลุ่มคนไร้บ้านและเครือข่ายสลัม ๔ ภาค กรุงเทพมหานคร ขอให้ตรวจสอบแก้ไขปัญหาคอนโดมิเนียมของรัฐ

ข้อเท็จจริงที่ได้รับจากการตรวจสอบ

คณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ และคณะอนุกรรมการด้านสิทธิที่อยู่อาศัยได้พิจารณาแล้ว กรณีมีประเด็นในการตรวจสอบ คือ ตัวแทนกลุ่มคนไร้บ้านและเครือข่ายสลัม ๔ ภาค ขอให้กรุงเทพมหานครตรวจสอบแก้ไขปัญหาคอนโดมิเนียมของรัฐ คณะอนุกรรมการฯ ได้ประสานงานและดำเนินการ สรุปรายละเอียดได้ ดังนี้

๑. กรุงเทพมหานครมีหนังสือ ที่ กท ๑๕๐๓/๔๒๒๑ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งว่า

๑) กรุงเทพมหานครได้กำหนดแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ซึ่งได้มอบหมายให้สำนักพัฒนาชุมชนจัดทำแผนและโครงการรองรับ ได้แก่ โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยและโครงการพัฒนาสภาพแวดล้อมชุมชน ในลักษณะโครงการต่อเนื่องตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ถึงปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ซึ่งสามารถบรรเทาความเดือดร้อนด้านที่อยู่อาศัยของประชาชน รวมทั้งได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาที่อยู่อาศัยให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมตามกำลังความสามารถของแต่ละชุมชน

๒) กรุงเทพมหานครได้จัดทำแผนการแก้ไขปัญหาชุมชนบุกรุกที่สาธารณะ เพื่อให้ประชาชนที่อาศัยในที่ดินสาธารณะและที่ดินริมคูคลองในเขตกรุงเทพมหานครมีที่อยู่อาศัยอย่างถูกต้องตามกฎหมายและถูกสุขลักษณะ โดยการสำรวจข้อมูลชุมชนบุกรุกที่สาธารณะในเขตกรุงเทพมหานครและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดที่อยู่อาศัย อาทิ การเคหะแห่งชาติ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) เพื่อจัดการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยอย่างเป็นระบบ

๓) กรุงเทพมหานครได้ร่วมกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยกับคณะทำงานด้านที่อยู่อาศัย ในคณะอนุกรรมการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการประกอบอาชีพและที่อยู่อาศัยตามนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ ซึ่งขณะนี้ยังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาแนวทางการดำเนินการ โดยคณะกรรมการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยคนจนในคณะอนุกรรมการอำนวยการต่อสู้เอาชนะความยากจนกรุงเทพมหานคร กำหนดโครงการที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยให้คนไร้บ้านในกรุงเทพมหานคร อาทิ โครงการบ้านเช่าราคาถูกและโครงการบ้านรองรับคนเร่ร่อน

๒. โครงการภาคีความร่วมมือ ๔ ฝ่าย ในประเด็นสิทธิที่อยู่อาศัย ประกอบด้วย กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมาธิการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วุฒิสภา สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) และเครือข่ายสลัม ๔ ภาค ซึ่งเป็นหน่วยงานร่วมในการรับผิดชอบแก้ไขปัญหาคนไร้บ้าน ได้ประชุมร่วมกันเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๘ สรุปว่า

๑) เครือข่ายสลัม ๔ ภาค ได้ลงนามความร่วมมือกับการรถไฟแห่งประเทศไทยในการทำสัญญาเช่าที่ดินกับการรถไฟแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาคนไร้บ้านแล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ และขณะนี้ได้มีการทำสำรวจกลุ่มคนไร้ที่อยู่อาศัยทั่วประเทศแล้ว โดยเริ่มจากเมืองขนาดใหญ่ เช่น จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนครราชสีมา เป็นต้น

๒) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ภายใต้โครงการบ้านมั่นคงจะจัดทำบ้านมั่นคงให้กับคนไร้บ้าน ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการสำรวจข้อมูลความต้องการที่อยู่อาศัย ตลอดจนแนวทางรูปแบบการพัฒนาที่อยู่อาศัยเพื่อคนไร้บ้านอย่างเป็นระบบ

๓) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) และเครือข่ายสลัม ๔ ภาค ได้จัดทำโครงการความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาด้านอาชีพให้กับกลุ่มคนไร้บ้านเรียบร้อยแล้ว

ความเห็นของคณะกรรมการด้านสิทธิที่อยู่อาศัย

คณะกรรมการด้านสิทธิที่อยู่อาศัยได้พิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยตลอดแล้วเห็นว่า ผู้ร้องเป็นผู้มีสิทธิตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายต่าง ๆ ดังนี้

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๕ ที่ระบุว่า “บุคคลซึ่งไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ”

๒. ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ ๒๕ กำหนดว่า “(๑) ทุกคนมีสิทธิในมาตรฐานการครองชีพอันเพียงพอสำหรับสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของตนและครอบครัว รวมทั้งอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย...”

๓. กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ข้อ ๑๑ กำหนดว่า “๑. รัฐภาคีแห่งกติกานี้ รับรองสิทธิของทุกคนในมาตรฐานการครองชีพที่พอเพียงสำหรับตนเองและครอบครัว ซึ่งรวมถึงอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัยที่เพียงพอ...”

คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า การแก้ไขปัญหาคนไร้บ้านในลักษณะการจัดหาที่อยู่อาศัยโดยกรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิต หรือการจัดให้เข้ารับการอบรมหลักสูตรอาชีพในโรงเรียนวิวัฒนพลเมืองของกองทัพบก ไม่ใช่แนวทางการส่งเสริมความมั่นคงของการอยู่อาศัยอย่างเป็นระบบและความมั่นคงของชีวิต ขัดกับวิถีชีวิตของมนุษย์ที่ต้องการสิทธิและเสรีภาพในการกำหนดชะตาชีวิตและการพึ่งพิงตนเอง ทั้งนี้ กรณีการจัดหาที่อยู่อาศัยที่ห่างไกลจากแหล่งประกอบอาชีพ ทำให้คนไร้บ้านไม่สามารถดำเนินวิถีชีวิตตามศักยภาพของตนเองได้ เช่น อาชีพการเก็บหาของเก่า การเร่ร่อนขายของในพื้นที่ชุมชนเมือง เป็นต้น ทำให้คนกลุ่มนี้ไม่สามารถทำมาหากินได้จริง ดังนั้น การดำเนินการดังกล่าวขัดกับหลักการทั้งทางด้านสิทธิมนุษยชนและด้านสังคม

มติของคณะกรรมการด้านสิทธิที่อยู่อาศัย

ในการประชุมคณะกรรมการด้านสิทธิที่อยู่อาศัย ครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๕ - ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากกรุงเทพมหานคร สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) และเครือข่ายสลัม ๔ ภาค ได้มีการดำเนินการแก้ไขปัญหาคนไร้บ้าน โดยการจัดหาสถานที่ที่อยู่อาศัยให้ โดยจัดทำโครงการที่อยู่อาศัย และโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะยาวต่อไปแล้ว คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้ยุติการตรวจสอบเรื่องราวเรียนข้างต้น

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการด้านสิทธิที่อยู่อาศัย

คณะกรรมการด้านสิทธิที่อยู่อาศัยได้มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อรัฐบาล และภาคประชาสังคม ดังนี้

๑. การปรับเปลี่ยนวิธีคิดเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของคนไร้บ้าน คือ "การเข้าใจวิถีชีวิตคนไร้บ้าน" โดยพื้นฐานสำคัญคือ มองเห็นความเป็นมนุษย์ของคนไร้บ้าน การพิจารณาแนวทางการดำเนินกิจกรรมหรือนโยบายต่าง ๆ มีอาจสรุปเหมารวมทั้งหมดในแง่ลบ หรือมองเห็นปัญหาข้อเท็จจริงแต่โครงสร้าง อาทิ การตกงานหรือการหางานทำ แต่ควรจำแนก แยกแยะ และยืดหยุ่นเพื่อให้เกิดการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของกลุ่มคนไร้บ้านอย่างแท้จริง

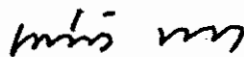
๒. การจัดให้มีที่พักพิงเร่งด่วน ในลักษณะบ้านทางผ่าน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการดึงคนไร้บ้านเข้าสู่กระบวนการสร้างความมั่นคงของการอยู่อาศัย โดยให้กลับมามีความหวังในชีวิตและความปรารถนาที่จะมีชีวิตที่ดี ทั้งนี้ ที่พักพิงดังกล่าวต้องอยู่ใกล้แหล่งงานในเมือง เพื่อให้คนไร้บ้านที่เลือกหาเลี้ยงชีพด้วยตัวเองสามารถอยู่ได้ด้วยประกอบอาชีพของตนเอง เช่น การเก็บหาของเก่า การเร่ขายของตามชุมชน ฯลฯ ทั้งนี้ ที่พักดังกล่าวไม่ควรใหญ่โตเกินไป แต่เน้นให้กระจายทั่วถึงตามจุด

๓. การจัดให้มีห้องเช่ารายวันราคาถูก เพื่อเสริมมาตรการแก้ไขปัญหในข้อ ๒ เนื่องจากข้อจำกัดของคนไร้บ้านเองที่มีความรู้สึกไม่เป็นส่วนตัว หรือภาระด้านงบประมาณที่ภาครัฐต้องสนับสนุน กรณีที่คนไร้บ้านอยู่อาศัยในที่พักพิงเป็นเวลานาน และหากให้ออกจากที่พักพิงแล้วพวกเขายังไม่มีความพร้อมเรื่องค่าเช่าห้องตามสภาพสังคมก็ต้องกลับไปเป็นคนไร้บ้านเช่นเดิม

๔. การพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม ในเรื่องการจัดสวัสดิการเพื่อรองรับคนไร้บ้าน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในทุกภาคส่วนที่รวมตัวคนไร้บ้าน ในกระบวนการคิดหรือแสดงความต้องการเกี่ยวกับอนาคตของพวกเขาเอง โดยให้มีหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา เพื่อออกแบบศูนย์ที่พักให้สอดคล้องกับความเป็นอยู่และทัศนวิสัยของเมือง เป็นต้น

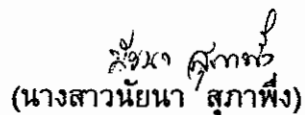
มติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ในการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาแล้วเห็นชอบกับมติและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการด้านสิทธิที่อยู่อาศัย จึงมีมติให้ยุติการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนข้างต้น

(นายเสนห์ จามริก)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางสาวนัยนา สุภาพงษ์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

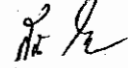
(นายประดิษฐ์ เจริญไทยทวี)

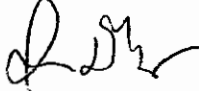
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายสุทิน นพเกตุ)
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายสุรสิทธิ์ โกศลนาวิน)
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางสาวอามร วงษ์สังข์)
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางสุนัน ไชยรส)
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(คุณหญิงอัมพร มีสุข)
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๑๙... เดือน มิถุนายน... พ.ศ. ๒๕๕๒